

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/80/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3622010066
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3622010066.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Lucie Horvátovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. novembra 2022 prejednal odvolanie obžalovaného

A. C.,
nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom Q. nad U. XXX,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/10/2022 zo dňa 19. mája 2022, a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 0T/10/2022 zo dňa 19. mája 2022 bol obžalovaný A. C. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zákona a z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, spáchaného na tom skutkovom základe, že dňa 27.03.2022 v čase asi o 18.00 h v obci Q. nad U. na ulici pred domom č. XXX fyzicky napadol poškodeného G. C. a to tak, že otvoril dvere na vozidle poškodeného zn. WW Passat, EČ: Q , v ktorom poškodený sedel a začal poškodeného opakovane udierať päťami do oblasti pleca, boku a stehna, načo jeho bývalá priateľka Mgr. G. U. ho od poškodeného odtiahla, on sa jej však vyšmykol a pokračoval v útoku na poškodeného, ktorého udel päťami ešte niekoľkokrát, pričom sa počas tohto útoku poškodenému opakovane vyhrážal so slovami, že ho zabije, že si ho nájde, že uvidí a jemu to nikto nedokáže, čím týmto svojim konaním vzbudil u poškodeného G. C. dôvodnú obavu o jeho život a zdravie ,pričom poškodenému nespôsobil zranenia, ktoré by si vyžiadali lekárske ošetrenie.

Bol za to odsúdený podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. j), § 37 písm. h), § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona na úhrnný peňažný trest vo výške 1.000 Eur a pre prípad, že by bol výkon tohto trestu úmyselne zmarený mu okresný súd uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho včas podaním odvolaním napadol obžalovaný čo do výroku o vine aj treste. V písomných dôvodoch uviedol, že v odôvodnení rozsudku súdu I. stupňa absentuje právne a skutkové zdôvodnenie naplnenia jednotlivých znakov skutkovej podstaty trestného činu nebezpečného vyhrážania, a to čo do intenzity a kvality vyhrážky, dôvodne vzbudzujúcej obavu o život a zdravie. Súd prvého stupňa tiež uviedol, že po vykonanom dokazovaní považoval za preukázané, že obžalovaný, poškodený a do určitej miery aj svedkyňa Mgr. G. U. popisujú priebeh skutkového deja v podstatnej časti rovnako, ich tvrdenia sú rozdielne len v rozsahu, intenzite a najmä v závažnosti konfliktu. S týmto sa nestotožnil a je názoru, že súd výpovede týchto svedkov nesprávne vyhodnotil.

O vyhrážaní sa a fyzických útokoch, t. j. o podstatných udalostiach skutkového deja títo svedkovia vypovedali a opisovali ho rozdielne, a to aj čo do použitia „vyhrážok“ obžalovaným. Potrebné je aj zdôrazniť, že poškodený G. C. a svedkyňa Mgr. G. U. spolu žijú v spoločnej domácnosti, sú blízke osoby a o veci sa doma viac krát rozprávali, resp. rozprával jej o tom poškodený, čo a ako sa malo udiť, a zároveň je svedkyňa nahnevaná na obžalovaného. V danom prípade bolo preto potrebné pri hodnotení vierohodnosti svedkov Mgr. G. U. a G. C. prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre ich výpovedí, teda či si neodporujú v podstatných okolnostiach, o ktorých doteraz vypovedali a vypovedajú, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých vypovedali a vypovedajú, či ich výpovede sú v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní a či sú ich doterajšie výpovede konzistentné. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného záujmu týchto svedkov na výsledku trestného konania, čo v danom prípade je otázka starostlivosti o maloleté deti a úprava stretávania obžalovaného s maloletými deťmi. V závere obžalovaný navrhol napadnutý rozsudok zrušiť, a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie prípadne rozhodnúť o oslobodení obžalovaného spod obžaloby.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obžalovaný na dôvodoch svojho odvolania zotrval.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V procesnom postupe orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

Senát odvolacieho súdu dospel po preskúmaní veci k názoru, že súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci ohľadom viny všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy, tieto aj správne vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. poriadku. Zároveň správne ustálil skutkový stav tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a skutkové zistenia správne právne kvalifikoval.

Obžalovaný namietal hodnotenie vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa. Poukazoval na celkom odlišné závery, ktoré mali najmä z výsluchov svedkov Mgr. G. U., C. T. a poškodeného G. C. vyplývať. Krajský súd sa však s týmto subjektívnym názorom obžalovaného nestotožnil. Súd prvého stupňa každý jednotlivý v konaní produkovaný dôkaz podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku vyhodnotil a svoje právne úvahy logicky vysvetlil. O vierohodnosti usvedčujúcich dôkazov nemal ani krajský súd žiadne pochybnosti.

Rovnako nie je možné ako uveriteľné považovať tvrdenie obhajoby, že motívom poškodeného krivo obviníť obžalovaného zo spáchania trestnej činnosti spolu so svedkyňou Mgr. G. U. bola otázka starostlivosti o maloleté deti, ktoré má v spoločnej starostlivosti svedkyňa s obžalovaným. Práve naopak, zo zabezpečených dôkazov vyplývalo, že je to práve obžalovaný, ktorý v rámci striedania starostlivosti o deti vyvoláva konflikty, a to bez logickej príčiny. Aj aktuálne žalovanému skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, predchádzala agresívna reakcia obžalovaného vyplývajúca len z toho, že poškodený prišiel vyzdvihnúť deti k domu obžalovaného spolu so svedkyňou. Poškodený ani svedkyňa nedali žiadnu príčinu na takúto reakciu zo strany obžalovaného. Poškodený bol fyzicky aj verbálne napadnutý obžalovaným, keď sedel v aute za volantom.

Pokiaľ ide o výrok o treste, odvolací súd je názoru, že použitie alternatívneho druhu trestu v prípade obžalovaného bolo skôr mierne ako adekvátne spáchanému skutku, jeho závažnosti, následkom ako aj osobe páchatela. Ako vyplýva zo spisového materiálu, obžalovaný má problémy svoje agresívne konanie vo vzťahu k poškodenému korigovať z dôvodu, že bývalá partnerka obžalovaného od neho odišla a začala žiť s poškodeným. Spáchaným skutkom obžalovaný naplnil až dva trestné činy, pričom z jeho postoja v rámci celého trestného konania nevyplývalo, že by bol vo vzťahu k sebe aspoň čiastočne kritický. Primeraným opatrením by bolo preto vplývať na jeho osobu hrozbou trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, v rámci ktorej by si musel uvedomiť škodlivosť svojho správania. Krajský súd však nemohol v rámci odvolacieho konania sprísniť obžalovanému trest z dôvodu absencie odvolania zo strany prokuratúry.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti toho uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.